

TÍTOL I PRINCIPIS GENERALS.

Article 1.

El dentista ha de tenir present que l'objectiu de l'exercici de l'odontologia i l'estomatologia és promoure, mantenir i establir la salut bucal, individual i col·lectiva de les persones.

Article 2.

El dentista, que és el principal agent de la preservació de la salut bucal, ha de vetllar per la qualitat i l'eficiència de la pràctica odontològica, principal eina per a la promoció i defensa de la salut bucal.

Article 3.

Com sigui que la defensa i promoció de la salut bucal suposen un camp d'acció molt més ampli que el purament assistencial, el dentista no pot considerar-se aliè als progressos tècnics i té el deure de mantenir actualitzada la seva formació científica durant tota la vida professional activa.

Article 4.

El deure del dentista és prestar atenció preferent a la salut bucal del pacient, atenció que en cap circumstància no interferiran motivacions religioses, ideològiques, polítiques, econòmiques, de raça, sexe, nacionalitat, condició social o personal del pacient ni pel temor d'un possible contagi del dentista.

Article 5.

Els dentistes han de respectar escrupolosament les persones i tots els

seus drets i mai no podran emprar els seus coneixements, ni que sigui d'una manera indirecta, en cap activitat que suposi la conculcació dels drets humans, la manipulació de les consciències, la repressió física o psíquica de les persones o el menyspreu de la seva dignitat.

Article 6.

El dentista ha de sotmetre's sempre a les mateixes normes ètiques i mai no podrà renunciar a la seva independència professional sigui quina sigui la seva manera d'exercir l'odontologia, o fer prevaler consideracions, econòmiques o d'una altra mena, alienes a les exigències de la bona praxi.

El dentista que treballi sota les ordres d'altri, té el deure de denunciar aquelles pràctiques contràries a les normes ètiques que siguin directament o indirecta promogudes per la institució o empresa on presti els seus serveis professionals.

Article 7.

El dentista ha de comportar-se èticament en tots els aspectes de la seva vida professional i complir amb la normativa professional vigent.

Article 8.

El dentista evitarà sempre les conductes no ètiques que perjudiquin als pacients, a ell mateix o a la resta dels seus col·legues, com ara:

- a) Emetre i emprar criteris sense fonament científic.
- b) Prometre al pacient o als seus familiars guariments impossibles.
- c) Prometre i garantir resultats.
- d) Simular tractaments.
- e) Emprar tractaments i tècniques no contrastades científicament.
- f) Practicar tècniques o prescriure fàrmacs que no conegui degudament.
- g) Practicar tècniques quan no disposi dels mitjans adequats.
- h) Diagnosticar, pressupostar i/o practicar sobretractaments amb finalitat de lucre.
- i) Practicar tractaments insuficients.

Article 9.

El dentista té el deure de contribuir al prestigi de la professió i s'abstindrà d'incórrer en cap pràctica, actuació o conducta professional que atempti contra la bona imatge corporativa a la que tots els col·legiats tenen dret.

Article 10.

El dentista podrà fer publicitat dels seus serveis sempre que respecti les lleis de competència deslleial i publicitat, la normativa sectorial vigent, així com les normes del present Codi deontològic.

En general, es considerarà il·lícita la publicitat enganyosa, deslleial, contrària a la dignitat humana i altres drets fonamentals, contrària a la deontologia professional, així com aquella que en

general degradi la imatge i la dignitat del col·lectiu de dentistes.

Article 11.

El dentista o societat professional que cessa en la seva activitat ho ha de comunicar al COEC.

TÍTOL II DE LA RELACIÓ DEL DENTISTA AMB ELS SEUS PACIENTS

Article 12.

La primera lleialtat del dentista ha d'ésser envers la persona que atén. La salut bucal d'aquesta ha d'anteposar-se a tota altra conveniència.

Article 13.

Tothom té el dret a una atenció odontostomatològica de bona qualitat, tant des del punt de vista humà com tècnic i assistencial. El dentista ha de vetllar per la preservació d'aquest dret. El dentista prioritzarà els interessos del pacient davant els seus propis.

Article 14.

El dentista no podrà recomanar o realitzar actuacions, prestar serveis o practicar tractaments innecessaris.

Article 15.

La relació entre dentista i pacient es basa en la confiança del segon envers el primer. El dentista serà sempre veraç, discret i respectuós amb el pacient.

Article 16.

El dentista ha de respectar les conviccions religioses, ideològiques i culturals del pacient i ha d'evitar que les seves pròpies condicionin la capacitat de decisió d'aquest.

Article 17.

El dentista, en tota actuació professional i especialment en les exploracions

diagnòstiques i tractaments, ha de vetllar perquè el dret del pacient a la intimitat sigui escrupolosament respectat.

Article 18.

Les exploracions complementàries mai no han de practicar-se de manera rutinària, injustificada i indiscriminada, menys encara quan del resultat d'aquelles se'n poden derivar repercussions socials negatives per al pacient. El dentista ha de demanar el consentiment exprés previ del pacient, cada vegada que calgui practicar-les, i ha d'informar a l'interessat dels motius, implicacions i característiques de les exploracions complementàries a practicar, del seu cost i del seu resultat.

Article 19.

El dentista no podrà tractar cap pacient sense el seu consentiment. En el cas de menors i persones incapaces o incapacitades legalment, el dentista s'atindrà a les decisions dels pares, el tutor, curador o defensor judicial, segons escaigui.

Article 20.

El dentista ha de respectar el dret del pacient a rebutjar totalment o parcial una prova diagnòstica o l'assistència mèdica, sempre que abans hagi estat informat de manera entenedora de les conseqüències previsibles de la seva negativa i ell es trobi en condicions de tenir-ne una comprensió lúcida.

Article 21.

El dentista ha de respectar i fer respectar el dret del pacient d'eleger el seu dentista, la clínica o consultori dental i de canviar-los. Individualment i col·lectiva ha de vetllar pel respecte d'aquest dret. El dentista ha de respectar el dret del pacient a una segona opinió.

Article 22.

Els certificats, receptes o documents lliurats pel dentista al pacient en el marc de la seva actuació professional han d'incloure la signatura manuscrita del dentista o signatura electrònica equivalent.

Article 23.

El correu electrònic, com altres mitjans equiparables, pot ser útil i èticament acceptable dins de la relació dentista-pacient, sempre que sigui clara la identificació mútua i sigui acceptat pel pacient. El dentista ha d'actuar com ho faria en l'àmbit de la relació directa.

Article 24.

El dentista evitarà qualsevol demora o interrupció injustificada en la seva assistència, especialment en situacions d'urgència.

Article 25.

Llevat dels casos d'urgència, el dentista pot negar-se a prestar assistència en els casos següents:

a) Quan no existeixi la confiança

imprescindible entre ell/ella i el pacient.

b) Quan el pacient exigeixi l'ús de procediments o materials que el professional, per raons científiques o ètiques, considerés que no són adequats.

c) Quan consideri que no té les aptituds necessàries i no disposa dels mitjans adequats per dur-lo a terme.

d) Quan el pacient deixi de satisfer els honoraris dels professionals.

e) Quan per l'actitud del pacient no pugui dur a terme el tractament en les condicions sanitàries òptimes.

f) Quan existeixi la presumpció raonable que el pacient en podria resultar perjudicat.

En aquests casos, el pacient haurà d'ésser degudament informat del perquè de la negativa assistencial, i caldrà que aquesta pugui ésser continuada per un altre dentista a qui han d'ésser lliurades, amb el consentiment del pacient, totes les dades mèdiques que demani.

Article 26.

El dentista té l'obligació d'informar al pacient de cada tractament que li realitzi, el procediment que utilitzarà i els riscos del mateix, tenint un temps suficient per prendre una decisió informada. El pacient haurà de signar el seu consentiment informat de conformitat amb la normativa vigent.

Si després de què el pacient hagi signat un consentiment informat, el dentista pensa que haurà de canviar el pla de tractament, ha de donar al pacient les informacions indicades en el paràgraf anterior i obtenir un nou consentiment informat signat pel mateix.

Article 27.

El dentista que sigui responsable de l'assistència d'un pacient s'haurà d'abstenir d'exercir funcions de pèrit en relació amb la mateixa persona.

Article 28.

El dentista ha de referir en una història clínica individualitzada i actualitzada totes les seves activitats professionals amb els seus pacients d'acord amb la normativa vigent, tant per guardar la memòria de la seva actuació com per facilitar-ne el possible seguiment per part d'altres col·legues, estant obligat a extreure el rigor del seu contingut.

Article 29.

El dentista i les clíniques o consultoris dentals, de conformitat amb la legislació vigent, tenen l'obligació de conservar la història clínica i documents o materials adjunts que la completin el temps que consideri necessari i, com a mínim, el marcat per la legislació vigent. La transmissió d'una part o del total del contingut de la història clínica es farà sota les regles del secret professional,

la normativa vigent i els desitjos del pacient.

Article 30.

Al cessament de la seva activitat professional, el dentista podrà transferir el seu arxiu al col·legiat que consideri oportú o el substitueixi, si bé els pacients han de ser notificats d'aquest traspàs, podent manifestar la seva voluntat en contra.

En cas de cessament de l'activitat professional, quan no hi ha transmissió de la mateixa a un altre dentista, les històries clíniques hauran de ser dipositades en el Col·legi d'Odontòlegs corresponent, per a la seva custòdia.

Article 31.

En cap cas el dentista actuarà mentre estigui sota la influència de substàncies sotmeses a control legal, alcohol i/o agents tòxics que puguin minvar les seves aptituds psicofísiques.

Article 32.

El dentista que exerceixi la seva activitat professional en un servei públic no pot utilitzar el seu càrrec per derivar activament pacients a la seva consulta privada.

TÍTOL III DE LA INFORMACIÓ

Article 33.

El dentista té el deure de donar al pacient la màxima informació possible sobre el seu estat de salut bucal, els passos diagnòstics, les exploracions complementàries i els tractaments. La informació ha d'ésser donada de manera entenedora i prudent.

Article 34.

El dentista ha d'informar la persona que atén del risc que poden significar per a la seva salut bucal els seus hàbits, el treball que exerceix, o té intenció d'exercir, i el medi en què es desenvolupa.

Article 35.

El dentista ha d'informar al pacient de les alteracions que pateix i del pronòstic de la malaltia de manera entenedora, verídica, mesurada, discreta, prudent i esperançadora.

Article 36.

Quan es tracti de malalties de pronòstic greu, el dentista ha de procurar igualment informar el pacient, i ha de plantejar-se en consciència com aconseguir que tant la mateixa informació com la manera de donar-la no el perjudiquin. El dentista ha de respectar el dret del pacient a no ser informat.

Article 37.

El dentista informará les persones vinculades al pacient, quant aquest

així ho autoritzi o quan el dentista intueixi que no hi ha la possibilitat d'una comprensió lúcida per part del pacient. En el cas de persones incapaces o incapacitades legalment, el dentista informará al tutor, curador o defensor judicial segons escaigui.

Article 38.

Quan el dentista actuï com a pèrit, inspector o similar, ha de fer-ho saber al pacient abans d'actuar i de la manera més acurada possible. Un cop finalitzada la seva tasca, ha de comunicar-li prioritàriament el contingut de l'informe, sempre que no existeixi un factor perjudicial per a la seva salut bucal que aconsellés no fer-ho. Mai no ha de fer judicis i comentaris despectius sobre el diagnòstic, el tractament o el pronòstic establerts amb anterioritat per altres dentistes. Ha d'entendre's directament amb el dentista que té cura del pacient o, si fos el cas, amb el Col·legi Oficial d'Odontòlegs i Estomatòlegs de Catalunya.

Article 39.

El pacient té dret a disposar d'un informe, i quan ho demani, dels documents de les proves diagnòstiques referents a la seva malaltia.

Article 40.

El dentista només podrà lliurar informació del pacient a altres dentistes,

institucions o clíniques dentals, dins el marc legal aplicable, quan disposi de la seva autorització explícita i si aquest no pogués donar-la, la de les persones a ell vinculades responsables, o quan la documentació o informació tramesa sigui necessària per garantir la continuïtat de l'assistència, completar l'estudi o tractament del pacient.

Article 41.

El dentista té el deure de respectar el dret de tota persona a la seva intimitat amb el ben entès que els límits d'aquesta sols pot fixar-los l'interessat. Per tant, el dentista, tret de l'exprés consentiment del pacient, no ha de permetre que persones estranyes a l'acte odontològic el presenciïn, sense una raó justificada.

Article 42.

El dentista no ha de permetre l'exhibició d'actes odontostomatològics que hagin estat fotografiats o filmats, fora del cas que es consideri convenient amb fins educatius o de divulgació científica. Però si amb la presentació d'aquests documents, o de la història clínica, es pogués identificar la persona del pacient, caldrà ineludiblement la prèvia autorització explícita d'aquest darrer. Malgrat l'existència de tal autorització, el dentista evitarà al màxim que es pugui identificar la persona.

TÍTOL IV DEL SECRET PROFESSIONAL.

Article 43.

El secret professional és un dret del pacient i un deure pel dentista.

Article 44.

El dentista té el deure de guardar secret de tot allò que el pacient li hagi confiat, el que hagi vist, hagi deduït i tota la documentació produïda en el seu exercici professional, i procurarà ésser tan discret que ni directament ni indirecta res no pugui ésser descobert.

Article 45.

L'autorització a revelar el secret no obliga al dentista a fer-ho. En tot cas, el dentista sempre ha de tenir cura de mantenir la confiança social envers la confidencialitat odontològica.

Article 46.

El dentista té el deure d'exigir als seus col·laboradors, sanitaris i no sanitaris, la més absoluta discreció.

Article 47.

Cadascun dels dentistes d'una clínica o consultori dental tenen el deure de preservar la confidencialitat de les dades del pacient, però en benefici d'aquest i de la bona atenció odontològica, poden, en els justos límits necessaris, compartir el secret.

Article 48.

El responsable sanitari d'una clínica dental establirà els controls necessaris

perquè no es vulneri la intimitat i confidencialitat dels pacients. Així mateix vetllarà perquè les informacions als mitjans de comunicació siguin adequades i discretes, no sols les pròpies sinó les de les persones que hi treballin. El responsable sanitari té el deure d'informar els seus col·laboradors, dentistes, higienistes, auxiliars i qualsevol altre persona professionalment relacionada, de la importància de la preservació de les dades del pacient, i de posar els mitjans perquè sigui possible.

Article 49.

El dentista ha de tenir molta cura quan les dades odontològiques siguin informatitzades, ja que la confidencialitat de les dades del pacient pot ésser violada de manera fàcil i lluny de la relació interpersonal. En aquest cas i dins el marc legal aplicable, especialment, s'han de preservar els drets del pacient a:

- Conèixer i controlar les dades introduïdes en l'ordinador que han d'ésser solament les pertinents, necessàries i verificables.
- Modificar o eliminar les inexactes, no demostrables o supèrflues.
- Que les dades no surtin mai de l'àmbit sanitari sense el consentiment exprés del pacient, donat després d'una informació clara i entenedora, tret

del cas que no es pugui identificar la persona a qui es refereixen.

Article 50.

Tret que el pacient hi hagi donat el consentiment, el dentista no pot col·laborar en cap banc de dades sanitàries, si no té la certesa que està adequadament garantida la preservació de l'anonimat i la confidencialitat de la informació que hi és dipositada. Ha de tenir, a més, l'absoluta garantia que el banc no està connectat a cap altre que no tingui com a finalitat exclusiva la preservació de la salut.

Article 51.

Quan el dentista sigui requerit pels Jutjats i Tribunals de Justícia per testificar en relació amb un pacient sobre matèries que coneix gràcies a la seva professió, ha de fer saber al jutge o magistrat que èticament està obligat a guardar el secret professional i demanar-li que l'eximeixi de testificar.

Article 52.

El Col·legi Oficial d'Odontòlegs i Estomatòlegs de Catalunya té el deure de preservar secreta la documentació relacionada amb els seus membres quan es tracti de qüestions deontològiques, llevat que expressament acordi la Junta de Govern la seva publicació, prèvia consulta a la Comissió Deontològica o aquesta ho recomani.

Article 53.

El dentista té el deure de guardar de forma indefinida el secret professional, encara que cessi la seva relació amb el pacient i fins i tot després de la seva mort.

Article 54.

El dentista podrà revelar el secret amb discreció i en els justos límits necessaris en els següents casos i en cap més:

- a) Per petició expressa del pacient.
- b) Quan de la revelació se'n presumeixi un notable bé per al pacient o s'eviti un perjudici greu per al pacient, per altres persones o s'eviti un perill col·lectiu.
- c) Quan actuï en funcions d'inspecció o de peritatge.
- d) Quan el professional es vegi injustament perjudicat per causa del manteniment del secret d'un pacient, i aquest sigui el causant voluntari del perjudici, sempre que amb la revelació del fet no en resultin altres perjudicats i prèvia autorització de la Comissió Deontològica.
- e) Per manament legal o judicial.
- f) Per motiu disciplinari col·legial.
- g) En ocasions de maltractaments a infants, vells, discapacitats psíquics o actes de violació, en aquest darrer cas, amb l'aquiescència de la víctima.

TÍTOL V DEL TRACTAMENT

Article 55.

El dentista té el deure d'emprar tots els mitjans adequats al seu abast que cregui adients, dirigits a preservar el dret del pacient a la protecció de la salut bucal i prestar-li tota l'assistència necessària per a la conservació o recuperació de la mateixa. Ha d'assegurar també la profilaxi, i ha de fer valer els seus criteris respecte a les normes individuals i col·lectives d'higiene i de prevenció.

Article 56.

El dentista no emprarà procediments ni prescriurà medicaments amb els quals no estigui degudament familiaritzat i que no estiguin basats en l'evidència científica o en l'eficàcia clínica, encara que el pacient presti el seu consentiment.

Article 57.

El dentista que empri tractaments no convencionals o simptomàtics corresponents al procés que afecta el pacient està obligat a informar-lo de la necessitat de no abandonar cap tractament necessari, advertint-lo de manera clara i entenedora del caràcter no convencional ni substitutori del tractament. Així mateix està obligat a coordinar-se amb el dentista responsable del tractament bàsic.

Article 58.

El dentista ha d'extremar la informació dels riscos de l'acte odontològic i aconseguir el lliure consentiment del pacient, quan la seva finalitat

no sigui el guariment d'una malaltia bucal però sí perseguir el benefici per al pacient.

Article 59.

El dentista té l'obligació d'investigar la veracitat i exactitud de les recomanacions que indiqui el fabricant sobre l'eficàcia i seguretat dels productes relacionats amb la salut, havent de comprovar si les mateixes estan fundades en el coneixement o la investigació.

Article 60.

El dentista, quan estableixi un tractament, ha de basar-se en el benefici per al pacient i el correcte ús dels recursos sanitaris i no ha d'estar influït per mesures restrictives inadequades ni per incentius, invitacions, subvencions o altres ajuts. Les relacions que mantingui cada dentista amb la indústria sanitària i farmacèutica han de produir-se dins el marc legal aplicable, han de ser transparents i s'han de posar de manifest en cas de conflicte d'interessos.

Article 61.

El dentista no ha de permetre ser forçat, instigat, aconsellat o induït per persones alienes a la professió o per un altre professional de la salut per a:

- a) Proporcionar un tractament que podria ser perjudicial per a un pacient.
- b) Proporcionar un tractament innecessari.
- c) Proporcionar un tractament que no compleixi amb els estàndards raonables de competència professional.

TÍTOL VI DE L'EXERCICI PROFESSIONAL DE L'ODONTOLOGIA

Article 62.

El dentista no prestarà els serveis professionals en cap clínica dental que no li permeti respectar els seus deures ètics i deontològics. Tanmateix, té dret a l'objecció de consciència i a refusar pràctiques clíniques imposades pels propietaris o superiors jeràrquics de les instal·lacions on treballi, sempre que cregui que són contràries a la bona praxi o als interessos de la salut dels pacients.

Article 63.

El dentista assalariat no pot, en cap cas, acceptar una remuneració basada exclusivament en criteris de productivitat, en rendiment horari o qualsevol altra disposició que pugui tenir com a conseqüència una limitació de la seva independència o que afecti la qualitat de la seva activitat professional.

Article 64.

El dentista està obligat a vetllar pel bon nom de la clínica dental en la qual treballa, i a promoure la millora de la seva qualitat. Les deficiències que pugui haver-hi ha de posar-les en coneixement, en primer lloc del responsable sanitari i, si no són corregides, al COEC o a les autoritats sanitàries, abans de fer-ho a través d'altres mitjans.

Article 65.

El dentista que treballi en una clínica dental per compte propi o per compte

d'altri té el deure de comprovar que la mateixa estigui registrada en el Registre de Clíniques i Consultoris Dentals de la Generalitat de Catalunya.

Article 66.

Els acords entre dentistes i entre dentistes i clíniques dentals que tinguin incidència en l'exercici professional s'han de formalitzar per escrit. Els dentistes tenen el deure de donar compte del contingut d'aquests acords al Col·legi Oficial d'Odontòlegs i Estomatòlegs de Catalunya si aquest ho requereix.

El dentista haurà d'informar al Col·legi de qualsevol canvi que es produeixi en relació a la clínica dental en la qual treballi.

Article 67.

Els dentistes han de respectar i promoure el dret del pacient a tenir un dentista responsable de la seva atenció odontològica, malgrat que sigui un equip el que en tingui cura, sigui quin sigui el tipus d'assistència odontològica que rebi i el lloc on la rebi, i a compte de qui la rebi. Les responsabilitats del dentista no desapareixen ni es dilueixen quan actua integrat en un equip odontològic.

Article 68.

El dentista, en primer lloc, ha de presentar-se al pacient, informar-lo de la seva funció professional, de qui són

i perquè hi són totes les persones que poden acompanyar-lo o estar presents en l'acte odontològic. Ha de respectar el dret del pacient a rebutjar-les i facilitar el diàleg privat amb ell, amb qualsevol altre dentista, o amb qualsevol altra persona, sanitària o no, de les que tenen cura d'ell.

Article 69.

El dentista té el deure d'evitar, dins les seves competències i amb ple respecte a la regulació vigent, que els tràmits administratius impedeixin o retardin l'acció odontològica. També ha de procurar que el pacient s'incorpori al més aviat possible a la seva vida habitual.

Article 70.

El dentista ha de respectar el dret del pacient a triar un altre dentista, aliè o no a la clínica dental, per tal que estigui present en qualsevol acte odontològic que se li practiqui i en qualsevol circumstància i té el deure de facilitar-li la més amplia informació sense interferir, però, en l'assistència.

Article 71.

El dentista té el deure de col·laborar en les clíniques dentals on treballi, amb les comissions odontològiques en què sigui requerit.

Article 72.

L'exercici de les llibertats de diagnòstic

i terapèutica i el seu control són exclusivament responsabilitat del dentista, i aquest no podrà participar en cap forma d'exercici on aquest control estigui sotmès a persones alienes a aquesta professió.

Article 73.

Els dentistes i especialment aquells que siguin responsables sanitaris han de crear un entorn de treball lliure de discriminació, assetjament i conductes inadequades.

Els dentistes i especialment aquells que siguin responsables sanitaris han de garantir que els treballadors al seu càrrec treballin en un entorn segur i respectuós, en el qual es respectin la igualtat, la imparcialitat, el respecte, la cortesia i la dignitat.

Els dentistes no toleraran cap tipus de discriminació ni l'assetjament il·lícits, ja siguin comesos per un treballador, un pacient, un proveïdor, un assessor, un visitant o qualsevol altra persona que es trobi en el seu entorn laboral o que estigui duent a terme activitats relacionades amb el seu entorn laboral.

Tot tipus de discriminació o assetjament per motiu de raça, color, religió, edat, sexe/gènere (inclòs l'embaràs), estat civil, orientació sexual, expressió o identitat de gènere, origen nacional, discapacitat

o qualsevol altra classificació protegida per les lleis i pels reglaments vigents és una contravenció d'aquest Codi Deontològic.

Article 74.

Els dentistes i els responsables sanitaris tenen l'obligació d'oferir als treballadors al seu càrrec un entorn laboral segur i saludable.

Article 75.

A les clíniques on treballin, els dentistes no toleraran:

- a) Violència, intimidació i hostilitat cap a un altre treballador, un pacient o qualsevol altra persona relacionada amb la clínica.
- b) Violència, robatori o sabotatge del material, equip, mobiliari i aparatologia de la clínica.
- c) Violència, robatori o sabotatge als documents, protocols i normatives per al bon funcionament de la clínica.

En la mesura que ho permeti la llei, aquesta prohibició s'estén a les activitats fora del lloc de treball que afectin negativament la reputació de la professió.

Article 76.

Es prohibeix l'ús indegut i, en tot cas, l'abús d'alcohol, drogues il·legals i medicaments receptats que alterin la capacitat sensorial mentre s'exerceix la professió.

Cap dentista ha de presentar-se a treballar sota els efectes de l'alcohol, drogues il·legals i medicaments receptats que alterin la seva capacitat sensorial.

TÍTOL VII DE LA VAGA

Article 77.

Els dentistes, individualment i col·lectiva, han d'esforçar-se perquè l'organització social i sanitària permeti que llur activitat professional, com a agents de la salut, sigui la millor possible. Per aconseguir aquest fi poden emprar, individualment i col·lectiva, els mitjans més adequats i sempre els menys lesius per als pacients.

Article 78.

Davant la possibilitat de vaga, els dentistes, individualment i per mitjà del Col·legi Oficial d'Odontòlegs i Estomatòlegs de Catalunya, han de facilitar la creació de comitès d'arbitratge, i procurar que la vaga no tingui lloc. Però si es produís, els dentistes hauran d'establir –amb qui en tingui la competència– els serveis necessaris que garanteixin la preservació del dret dels ciutadans a la protecció de la salut.

TÍTOL VIII

DELS DEURES I DRETS DEL DENTISTA ENVERS ELS SEUS COMPANYS

Article 79.

Tot dentista que forma part d'un equip odontològic pot rebutjar qualsevol dels seus membres per causa professionalment justa. El dentista ha d'argumentar prèviament els motius del seu refús al responsable sanitari de la clínica dental on pertanyi l'equip o al Col·legi Oficial d'Odontòlegs i Estomatòlegs de Catalunya.

Article 80.

El dentista té el deure i el dret de demanar consell a un altre dentista i aquest té el deure de donar-l'hi. Aquest consell o consulta el demanarà sempre que es cregui incapaç de proporcionar al pacient allò que aquest espera d'ell. També quan les circumstàncies, el pacient o els seus responsables ho demanin o bé quan el fet de no exercir aquest dret pogués significar un risc important per al dentista o per al pacient.

Article 81.

Les normes de confraternitat professional s'estableixen en benefici del pacient i la professió i tenen com a objectiu principal evitar al pacient ésser víctima de maniobres de competència deslleial entre dentistes. La confraternitat entre col·legues és un deure individual i un compromís col·lectiu.

Article 82.

En cas que, per qualsevol causa, un dentista derivi, temporalment o

puntual, un pacient a un altre dentista, el professional que substitueixi no actuarà de cap manera que provoqui la interrupció de la relació entre el professional substituït i el seu pacient.

Article 83.

La relació entre dentistes mai no ha de comportar desprestigi públic. Les discrepàncies professionals han d'ésser sempre discutides entre dentistes i en el si del Col·legi Oficial d'Odontòlegs i Estomatòlegs de Catalunya o d'altres organismes o col·lectius professionals. Solament quan aquestes vies estiguin exhaurides es podrà recórrer a altres instàncies.

Article 84.

El dentista no pot apropiarse de la contribució científica o acadèmica d'un altre dentista.

El dentista no pot, amb ànim d'obtenir un benefici econòmic o de qualsevol altre tipus, directe o indirecte i en perjudici de tercer, reproduir, plagiar, distribuir, comunicar públicament o de qualsevol altra manera, explotar econòmicament, en tot o en part, una obra, imatge o prestació científica, o la seva transformació fixada en qualsevol tipus de suport o comunicada a través de qualsevol mitjà, sense l'autorització dels titulars dels corresponents drets de propietat intel·lectual o dels seus cessionaris.

Article 85.

Els dentistes poden treballar en equip per exercir la seva professió i associar-se, en qualsevol forma jurídica que permeti la legislació vigent, posant en comú els mitjans necessaris, però mai donant lloc a una explotació comercial d'aquest exercici.

Article 86.

La relació jeràrquica dins de l'equip dental mai suposarà abús, domini o extralimitació de les seves funcions per part del responsable sanitari de la clínica dental.

Article 87.

La necessitat de consultes entre els dentistes o l'exercici de l'odontologia en grup, no ha de ser excusa per un excés d'actuacions professionals.

Article 88.

Tret dels casos d'urgència cap dentista no interferirà en l'assistència que presti un altre col·lega. No es considerarà interferència la lliure consulta a un altre dentista; aquest, però, ha de fer constar al pacient el perjudici d'una direcció professional múltiple no coordinada.

Article 89.

El dentista, per damunt de tota consideració jeràrquica i d'edat, ha de tenir en compte que qualsevol altre dentista és un company que mereix un respecte imposat pel costum odontològic universal i com a tal ha de tractar-lo.

Article 90.

El dentista té el deure de defensar un company quan aquest sigui objecte de comentaris, difamacions, atacs o denúncies injustificades.

Article 91.

El dentista no ha de fer cap comentari, insinuació o crítica menyspreadora respecte a les actuacions professionals d'altres companys, i menys en presència de pacients, dels seus familiars o de tercers.

Article 92.

El dentista té el deure de comunicar els seus coneixements al company que ho sol·liciti i facilitar-li l'accés als centres d'estudi, serveis o clíniques dentals, sense més límits que la raonable bona marxa de l'activitat i la salvaguarda prioritària de la intimitat del pacient.

Article 93.

El dentista, sigui quina sigui la seva situació professional, jeràrquica o social té el deure de comparèixer a les citacions que se li facin des del Col·legi Oficial d'Odontòlegs i Estomatòlegs de Catalunya, independentment que la seva activitat sigui pública o privada.

Article 94.

El dentista té el deure de prestar la col·laboració personal a la vida corporativa, com també a contribuir econòmicament a les càrregues corresponents.

Article 95.

El dentista està obligat a un perfeccionament professional constant.

Article 96.

El dentista que se sàpiga malalt, que sigui coneixedor que pot transmetre alguna malaltia o que es vegi amb dificultats per exercir amb plena eficàcia la seva professió, té el deure de consultar un metge o altres metges perquè valorin la seva capacitat professional i seguir les indicacions que li siguin donades. En aquests casos haurà d'interrompre temporalment o definitiva els seus serveis i podrà derivar els pacients a altres professionals que acceptin fer-se'n càrrec, sense que aquests provoquin la interrupció de la relació entre el professional substituït i el seu pacient.

Article 97.

El dentista que sàpiga que un altre dentista, per les seves condicions de salut, hàbits o possibilitat de contagi, pot perjudicar els pacients, té el deure, amb l'obligada discreció, de comunicar-li i recomanar-li consultar el qui pot aconsellar la millor actuació, i igualment té el deure de posar-ho en coneixement del Col·legi Oficial d'Odontòlegs i Estomatòlegs de Catalunya. El bé dels pacients ha d'ésser sempre prioritari.

Article 98.

El dentista té el deure de denunciar al Col·legi Oficial d'Odontòlegs i Estomatòlegs de Catalunya el qui no essent dentista exerceix activitats odontològiques, encara que sigui propietari o accionista de la clínica dental. Mai no ha de col·laborar amb personal no qualificat degudament. Posarà en coneixement del Col·legi Oficial d'Odontòlegs i Estomatòlegs de Catalunya el qui recomani tractaments no basats en l'eficàcia clínica o que es facin exclusivament amb fins lucratiu, com també l'ús de productes de composició no coneguda o d'eficàcia no comprovada.

Article 99.

El dentista no pot facilitar l'ús de la clínica o consultori dental a qui sense posseir la corresponent titulació es dedica a l'exercici il·legal de la professió.

Article 100.

El dentista té el deure de comunicar al Col·legi Oficial d'Odontòlegs i Estomatòlegs de Catalunya les infraccions de les previsions del present Codi deontològic i de competència professional que s'hagin pogut observar en altres dentistes, i ho ha d'argumentar de forma objectiva i amb la deguda discreció.

TÍTOL IX DELS DEURES DEL COL·LEGI OFICIAL D'ODONTÒLEGS I ESTOMATÒLEGS DE CATALUNYA

Article 101.

El Col·legi Oficial d'Odontòlegs i Estomatòlegs de Catalunya ha de vetllar per la bona organització odontològica del país i per tots els aspectes que puguin afectar la salut bucal de la població.

Article 102.

El Col·legi Oficial d'Odontòlegs i Estomatòlegs de Catalunya, entre d'altres institucions, ha de vetllar perquè la informació sanitària elaborada pels col·legiats i tramesa via internet, sigui de qualitat i garanties contrastades.

Article 103.

El Col·legi Oficial d'Odontòlegs i Estomatòlegs ha de posar tots els mitjans al seu abast per aconseguir que els dentistes puguin assolir una formació continuada idònia.

Article 104.

El Col·legi Oficial d'Odontòlegs i Estomatòlegs de Catalunya ha de procurar i facilitar el perfeccionament professional constant dels seus col·legiats, ja sia en institucions públiques com privades.

Article 105.

El Col·legi Oficial d'Odontòlegs i Estomatòlegs de Catalunya ha de procurar que l'ensenyament obligatori de l'ètica odontològica sigui incorporat als estudis d'odontologia, i té el deure

d'exigir el coneixement i el compliment d'aquest Codi deontològic a tots els dentistes des del moment de la seva incorporació a la professió.

Article 106.

El Col·legi Oficial d'Odontòlegs i Estomatòlegs de Catalunya no solament ha d'utilitzar totes les vies legals perquè siguin anul·lades totes les normes de qualsevol ordre que s'oposin a aquest Codi deontològic, sinó que ha de procurar que les disposicions d'aquest siguin protegides per la llei.

Article 107.

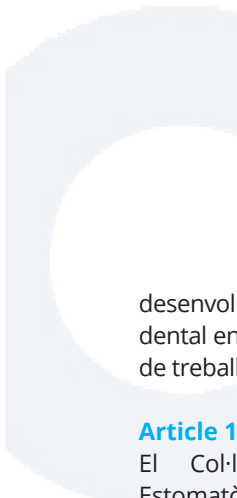
El Col·legi Oficial d'Odontòlegs i Estomatòlegs de Catalunya, en totes les circumstàncies, té el deure ineludible de defensar, per tots els mitjans al seu abast, el dentista que es vegi perjudicat a causa del compliment de les disposicions del present Codi deontològic.

Article 108.

El Col·legi Oficial d'Odontòlegs i Estomatòlegs de Catalunya vetllarà perquè s'eviti la publicitat en els casos de denúncia contra algun altre dentista, la culpabilitat del qual no estigui demostrada.

Article 109.

El Col·legi Oficial d'Odontòlegs i Estomatòlegs de Catalunya vetllarà perquè els dentistes assalariats puguin

desenvolupar la seva tasca dins la clínica dental en les dignes i degudes condicions de treball.

Article 110.

El Col·legi Oficial d'Odontòlegs i Estomatòlegs de Catalunya transmetrà els valors de l'honestedat, respecte, tolerància, fraternitat, dignitat i prudència, perquè l'odontologia es desenvolupi de la millor manera possible i el dentista té el deure de complir-los en la seva pràctica diària.

TÍTOL X DE LA RELACIÓ ENTRE EL DENTISTA I EL PROTÈTIC

Article 111.

Dins el marc legal aplicable, en la prescripció i instal·lació de pròtesis dentals és funció del dentista:

- a) Determinar el tractament protètic.
- b) Preparar adequadament el lloc d'inserció.
- c) Recollir les dades i registres necessaris per a la seva construcció i prescriure les instruccions necessàries.
- d) Comprovar que la construcció i els materials siguin correctes.
- e) Inserir les pròtesis, ajustar-les i vigilar el seu manteniment.

Article 112.

La relació entre el dentista i el protètic és de confiança, de manera que, sens perjudici del dret del pacient a triar al protètic de la seva confiança, el dentista té el dret de triar el laboratori protètic que consideri convenient.

TÍTOL XI DE LA RELACIÓ ENTRE EL DENTISTA I ELS HIGIENISTES DENTALS, TÈCNICS SANITARIS I DIPLOMATS EN INFERMERIA I EL PERSONAL AUXILIAR

Article 113.

El dentista té l'obligació de conèixer les atribucions professionals de l'higienista, el tècnic de laboratori, diplomat en infermeria i personal auxiliar.

Article 114.

El dentista respectarà l'àmbit de les competències específiques dels higienistes dentals, tècnics en pròtesis dentals, auxiliars dentals i altre personal col·laborador, però mai permetrà que envaeixin l'àrea de la seva responsabilitat exclusiva.

Article 115.

El dentista mai delegarà competències que, per la seva qualificació i especificitat, li són pròpies i exclusives.

Article 116.

El dentista té l'obligació d'ésser respectuós amb el personal auxiliar que treballi a les seves ordres i ha de complir amb la normativa en matèria laboral, de seguretat social i de seguretat i salut en el treball.

Article 117.

És deure del dentista prendre totes les precaucions necessàries per evitar que les persones no autoritzades tinguin accés als medicaments i productes que receptin.

TÍTOL XII DE LA PUBLICITAT

Article 118.

El dentista no ha de fomentar esperances o expectatives enganyoses de guariment ni tampoc promourà falses necessitats relacionades amb la salut bucal. També s'haurà d'abstenir d'emprar mitjans i/o missatges publicitaris que menystinguin la dignitat de la professió.

Article 119.

El dentista podrà comunicar a la premsa i a altres mitjans de difusió, no dirigits a dentistes, informació sobre les seves activitats professionals, sempre que aquesta sigui verídica, mesurada, discreta, prudent i entenedora.

Article 120.

El dentista que participi en un espai d'informació de caràcter educatiu sanitari, ho farà amb temes de la seva competència, actuarà amb prudència i tindrà en compte les repercussions que pot tenir en el públic. Tanmateix s'abstindrà en tot moment de fomentar una publicitat favorable a la seva activitat privada.

Article 121.

El dentista que ostenti el càrrec de responsable sanitari d'una clínica dental respondrà dels anuncis publicitaris que vulnerin la normativa legal vigent en matèria de publicitat i competència deslleial.

Article 122.

El dentista que ostenti el càrrec de responsable sanitari d'una clínica dental vetllarà perquè

la publicitat que aquesta faci a través de mitjans electrònics o pàgines web compleixi la normativa legal vigent.

La clínica dental únicament podrà enviar publicitat per mitjans electrònics o telemàtics a tots aquells destinataris que prèviament ho hagin sol·licitat o que expressament hagin autoritzat la seva recepció. En el mateix sentit, serà respectat el desig del destinatari de no rebre publicitat.

La clínica dental que faci publicitat a través de la seva pàgina web haurà d'esmentar el nom comercial, l'adreça, el número d'inscripció al registre de Clínicas i Consultoris Dentals de la Generalitat de Catalunya i el nom del responsable sanitari de la clínica dental i haurà d'indicar el nom, cognoms i número de col·legiat tots els dentistes que formin part de l'equip odontològic de la clínica.

Article 123.

Les pàgines web dels dentistes o de les clíniques dentals de les que siguin responsables sanitaris han de contenir la data de la última modificació i poden contenir, comptant amb l'oportuna autorització, vincles amb les pàgines oficials de l'Organització Col·legial.

Les pàgines web dels dentistes o de les clíniques dentals de les que siguin responsables sanitaris no es podran utilitzar com a mitjà per evacuar consultes professionals, formular diagnòstics, realitzar tractaments o receptar medicaments, ni tan sols per a pacients als que ja s'haguera atès personalment en alguna ocasió anterior.

TÍTOL XIII DELS HONORARIS

Article 124.

El dentista, que té l'odontologia com el seu mitjà de vida, té el dret a percebre honoraris d'acord amb la seva qualificació professional i la responsabilitat de la seva funció. La remuneració mai no pot estar lligada a l'èxit del tractament.

Article 125.

Els honoraris dels dentistes han d'ésser dignes i no abusius. Cap professional no podrà acceptar remuneracions o beneficis directes o indirectes en qualsevol forma, en concepte de comissió, com a propagandista o com a proveïdor de clients o per altres motius que no siguin de treballs encomanats. Tampoc les pràctiques dicotòmiques són èticament acceptables.

Article 126.

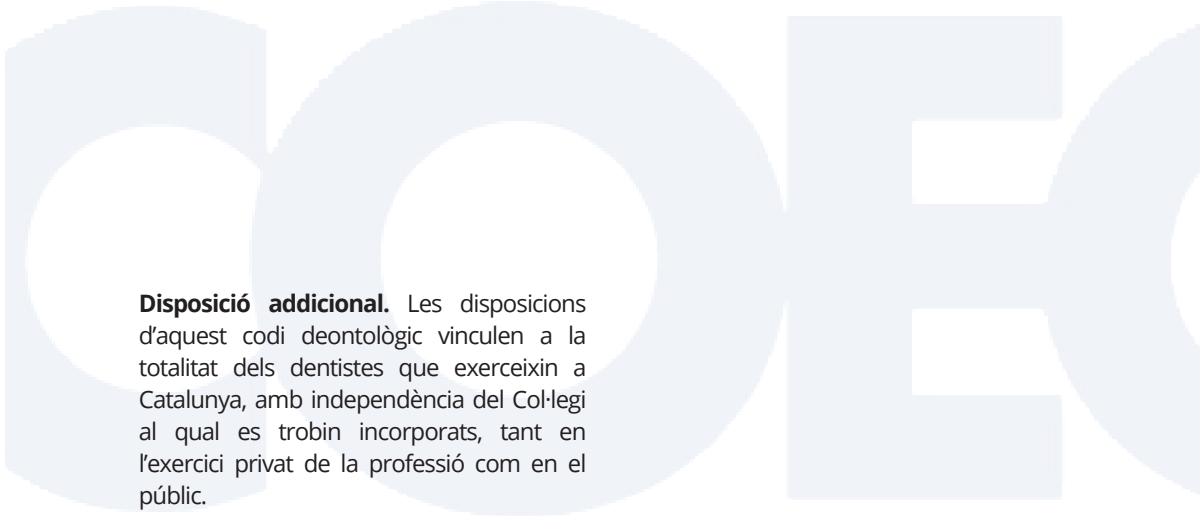
Cap dentista no podrà vendre als pacients, servint-se de la seva condició de dentista, fàrmacs, herbes medicinals, productes farmacèutics o especialitats pròpies o fórmules magistrals, tret de casos especials que el Col·legi Oficial d'Odontòlegs i Estomatòlegs de Catalunya haurà d'autoritzar expressament.

Article 127.

Cap dentista no podrà derivar-se o derivar amb fins lucratius pacients entre clíniques dentals.

Article 128.

En matèria d'honoraris en l'exercici privat de la professió regeix el principi general de l'acord lliure i directe entre dentista i pacient, el qual tindrà dret a conèixer el preu de qualsevol tractament prèviament a la seva pràctica.

Disposició addicional. Les disposicions d'aquest codi deontològic vinculen a la totalitat dels dentistes que exerceixin a Catalunya, amb independència del Col·legi al qual es trobin incorporats, tant en l'exercici privat de la professió com en el públic.

Disposició transitòria. Als expedients o procediment disciplinaris o deontològics que s'hagin iniciat amb anterioritat i que es trobin en tramitació a l'entrada en vigor del present Codi Deontològic els serà d'aplicació les previsions del Codi Deontològic que estigués en vigor en el moment de realitzar-se l'actuació que va donar lloc a l'inici del procediment o incoació de l'expedient.

Disposició derogatòria. Es deroga el Codi Deontològic aprovat per l'Assemblea General del Col·legi Oficial d'Odontòlegs i Estomatòlegs de Catalunya de data 20 de juny de 2005.

Disposició final. Aquest Codi Deontològic entrarà en vigor al dia següent de la publicació de la seva aprovació per part de l'Assemblea General del Col·legi Oficial d'Odontòlegs i Estomatòlegs de Catalunya.

COEC

CODI
DEONTOLÒGIC
del **C**ol·legi Oficial
d'**O**dontòlegs
i **E**stomatòlegs
de **C**atalunya

COEC

Col·legi Oficial d'Odontòlegs i Estomatòlegs de Catalunya

